

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 8/2022

01.02.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Драгана Зарића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 36/20 од 31.03.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 504/21 од 11.10.2021. године, на седници већа одржаној дана 01.02.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 36/20 од 31.03.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 504/21 од 11.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 36/20 од 31.03.2021. године, окривљени АА и окривљени ББ, оглашени су кривим и то: окривљени АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од десет месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од три године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, а окривљени ББ, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359. став 1. у вези члана 35. КЗ, па му је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљеном АА је на основу члана 89, 80. и члана 85. КЗ, изречена мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности директора везаних за располагање, коришћење, управљање или руковање имовином корисника буџетских средстава у трајању од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде. На основу члана 258. став 4. ЗКП,

оштећеној Галерији „ВВ“ из ..., делимично је досуђен имовинскоправни захтев, па су окривљени обавезани да оштећеној солидарно исплате износ од 297.413,00 динара, а окривљени АА и износ од 147.586,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, док је оштећена у односу на преостали део имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак. На основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 8. и 9. ЗКП, окривљени су обавезани да оштећеној Галерији „ВВ“ солидарно накнаде трошкове пуномоћника о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем као и да суду плате судски паушал у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 504/21 од 11.10.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Драган Зарић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљене ослободити од оптужбе или да исте пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче да окривљени АА нема својство службеног лица у смислу члана 112. став 3. тачка 3) Кривичног законика, јер Галерија „ВВ“ у ..., чији је он био директор, није установа којој је поверено вршење јавних овлашћења од стране државе с обзиром на то да иста не одлучује о правима, обавезама и интересима физичких или правних лица, нити одлучује о јавном интересу, што је неопходан услов за постојање службеног лица у смислу наведене законске одредбе. Чињенице које се тичу оснивача – Град Сомбор и начина финансирања наведене галерије, према ставу одбране не указују на то да је иста носилац јавних овлашћења па самим тим ни да окривљени има својство службеног лица. Према наводима захтева, окривљени је могао да има само својство одговорног лица у правном лицу, па би се у његовим радњама стицала законска обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 1. КЗ, за које је, имајући у виду време извршења кривичног дела и прописану казну, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, у смислу члана 104. став 6. у вези члана 105. став 1. тачка 5) КЗ. Како окривљени АА, нема својство службеног лица, то ни окривљени ББ, не може да одговара као помагач у кривичном

делу злоупотреба службеног положаја, јер се његова улога помагача може односити само на кривично дело за које одговара извршилац.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљених АА и ББ, истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде на страни 4, у ставовима 2-6 и на страни 5, дао јасне и довољне разлоге да је окривљени АА, као директор наведене установе имао својство службеног лица које својство је неопходно за извршиоца кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, и у вези са тим да је правна квалификација дела окривљених правилна, које Врховни касациони суд прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и став 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић